

butlletí

Any VI
Núm. 26
Setembre
1990

del Centre Parroquial
de St. Joan d'Horta

En aquest número:

Estil cristià: *Somniadors de realitats*,
per Mn. Xavier Roselló / 34

Per les festes de Sant Lluís... / 34.

Esbart: *Dos festivals de danses* / 36.

Excursionisme: *Ruta de l'Alt Ara-
gó* / 37.

Anglès, Rupit, l'Esquirol, la Gleva / 38.

Calendari d'excursions 1990-1991
/ 38.

Fotografia: *Concursos, tertúlies i
arxiu* / 39.

Manualitats: *Exposició, felicitacions i
projectes* / 40.

Entrevistes: *Jaume Clot i Raurell*, per
Dora Serra / 41.

Teatre: *Articles, plans, novetats*, per
Erènia Font / 43.

Una crítica constructiva / 43.

Medicina: *L'al·lèrgia*, per la Dra. F.
Ferré / 44.

Records d'altres temps: Cap. XXVI:
Mossèn Josep Tintó i Alegret, per
Pere Solé i Sans / 45.

Futbol-sala: *Aquest any, sí!*, per Pere
Solé i Serra / 47.

Escollisme: *Montserrat, Canigó i jocs*
/ 48.

Feliu i Codina, 7 i 9
08031 Barcelona
Telèfon (93) 427 73 27

estil cristià

per Mn. Xavier Rosello

Somniadors de realitats

Ha arribat —altra vegada, gràcies a Déu— l'hora de desplegar els braços i de posar mans a la feina, finalida l'època de les vacances i de la dispersió. *Tornem-hi!* ha de ser el mot d'ordre, ple d'il·lusió i d'esperança, que ens ha d'impulsar a reprendre les trobades, les reunions, els assaigs, els serveis...

Jo diria, però, que aquesta actitud emprenedora i conqueridora, que sembla la més adient al moment que vivim, en realitat és la que ha de caracteritzar la vida cristiana de cada dia: *tornem-hi, amb l'ajut de Déu!* ha de ser el nostre despertador, quan apunta el nou dia, cada dia.

Ara bé, per tenir i mantenir aquest estat d'ànim, aquest impuls optimista, cal fer dues coses:

Primera, deixar-se il·luminar, tal com qui es posa de cara al sol, per la llum de l'ideal que perseguim: on anem?, que pretenem?, quina missió tenim?, i desvetllar en el cor sentiments de joia i d'agraïment pel fet de poder donar un pas més cap al terme desitjat; en una paraula, ser dòcils a la crida —a la vocació de què parlàvem—, per omplir el nostre espai, com a cèl·lules vives, constructores del Cos de Crist, en el camp que és assignat a cadascú.

Segona, cal fer recompte dels mitjans de què disposem, és a dir, dels recursos materials, humans, locals, psíquics, relacionals, socials... i per nosaltres, els creients, dels que ens forneix la presència vivificant, la companyia amorosa del Crist, que ens diu que on hi hagi dos més reunits en el seu Nom, Ell és enmig d'ells.

És, doncs, amb aquests recolzaments que hem de fer camí —el camí que ens correspon—, amb els peus afermats en les realitats presents, però amb la mirada

posada més enllà dels límits dels nostres càlculs i de les nostres possibilitats. Somniadors? Il·lusionats? Doncs, sí, gràcies a Déu. Només els qui saben tenir il·lusions —apuntalats en la paraula de Déu— van fent realitat el "món nou i la terra nova" que el senyor ens ha promès. Només els qui somnien en un futur millor i en un present fecund, són capaços de posar els fonaments i de bastir les parets de l'edifici.

L'Esperit de Déu, que ens ha comunicat Jesucrist, és amb nosaltres. Per això, amb Ell podem dir: "No temeu, jo he vençut el món!".

Endavant, doncs, socis del Centre Parroquial!

El Consiliari

Per les festes de Sant Lluís...

Ja una vegada dèiem que és bonic **retrobar-se...** Retrobar-nos per Nadal, als "sopars de germanor", a les assemblees, en diades importants de la vida del Centre Parroquial d'Horta... Doncs bé, un any més i amb motiu de les festes de Sant Lluís, vàrem retrobar-nos amb un ambient familiar que de mica en mica torna a arrelar en la vida dels Lluïsos i els que la vivim ho fem amb la il·lusió de retrobar potser un amic, un company o uns socis d'altres èpoques en què les festes de Sant Lluís eren diferents, segurament, però viscudes també intensament... Perquè els socis que avui freqüenten els Lluïsos també viuen i participen, d'una altra manera, pròpia potser de l'època actual. Tots, però, per Sant Lluís ens trobem i procurem gaudir de les realitzacions de la casa que en aquests dies són com una gran mostra de la seva activitat.

D'aquestes activitats volem fer-nos ressò, ja que hi ha seccions, com la de **Manualitats**, que un any més ens ha sorprès amb els seus magnífics treballs, pintures, esmalts, puntes, macramé, etc., que són una mostra del que durant el curs han anat realitzant. Cal remarcar

Un moment de la missa celebrada, el dia de Sant Lluís Gonçaga, a la sala de ping pong dels Lluïsos

l'estupenda tasca de tipus social que porta a terme, car moltes de les persones que hi participen troben aquí un lloc per a realitzar-se i per a compartir unes hores amb altra gent.

Com cada any, el **Teatre** ens ha ofert una representació, i enguany ho ha fet amb "La nau". Això posa de manifest la perseverància d'aquesta secció per a recuperar un espai que ha estat a punt de perdre's. Sembla que estan en bon camí per aconseguir que tinguem un bon grup teatral.

Amb la secció **Fotogràfica**, la qualitat ha aflorat en l'exposició de fotografies sobre l'Horta antiga i la nombrosa participació en el Concurs Nacional de Diapositives. Aquesta és una secció fidel a les trobades importants, donant sempre un segell particular a la vida de la casa.

Tenim una secció bulliciosa i molt variada en edats i gent: l'**Esbart**. Habituals en les festes del Centre, però sobretot en les de Sant Lluís, ja que és el moment d'ofrir-nos el re-

sultat de la tasca de tot un any. Enguany ho han fet amb la dignitat i l'alegria a què ens tenen acostumats. Al festival de dansa, hi va assistir el Conseller de Benestar Social, Sr. Antoni Comas, que després va compartir uns moments amb la Junta i altres col·laboradors del Centre, interessant-se per la tasca que fem, animant-nos a continuar i oferint-nos l'ajut necessari

per a tirar endavant.

No podem oblidar que també tenim un jovent que practica l'esport, com el de la secció de **Tennis de Taula** o el de la de **Futbol Sala**, que cada any organitza les "dotze hores" en què es posa a prova la seva preparació en els campionats en què participa, deixant sempre els colors del Centre en bon lloc.

Hi ha igualment altres tipus d'esport. Per exemple, els jocs de taula que aquest any ha organitzat el grup d'**Escotes Alexander Fleming**. Això és una manera de fer que tots puguin participar en una activitat lúdica per a la qual no cal cap preparació especial.

Tot això s'ha portat a terme entre vermouths, piscochabis i el tradicional sopar de germanor que el servei de **bar** del Centre prepara amb gran interès i cura, demostrat per l'èxit de participants que tenen als actes d'aquesta "secció".

Així arribem al dia de Sant Lluís en què un bon nombre de socis ens vam reunir per a oír la missa que celebrà al Centre mossèn Xavier Rose-

Concert al C.P. d'Horta de la Banda Municipal de Barcelona

lló, rector de la parròquia i consiliari del Centre, que ens va animar a seguir la tasca i la participació activa en la vida dels Lluïsos d'Horta, però posades les mires en les fites més enlairades de recompensa més llunyana, donant testimoni de la nostra condició cristiana de practicants.

I com a punt final, la Banda Municipal de Barcelona, dirigida pel mestre Albert Argudo, ens va oferir un bonic i interessant concert de peces escollides, que van agradar a tothom, com vam demostrar els aplaudiments i el bis amb què ens van obsequiar, donant a aquell acte un contrapunt diferent a les festes de la Casa. I aprofitem per insinuar que seria bo que es repetissin amb més freqüència.

Aquests són, a grans trets, els actes d'aquestes festes, amb els quals esperem que tothom hagi pogut gaudir de l'ambient familiar d'amistat i de participació d'uns socis amb els altres, donant vida al nostre Centre Parroquial, que, recordem-ho, **està a punt d'entrar en els 125 anys de vida.**

Esperem que la celebració i, sobretot, la participació estaran a l'altura d'aquest esdeveniment tan important per a la història dels Lluïsos d'Horta.

esbart

Dos festivals de danses

El dia 27 de maig d'enguany vam gaudir d'un bell i magnífic programa de danses que ens va oferir el Cos de Dansa.

Fou un recital molt acurat i molt ben preparat i el qual tots els que van participar-hi van posar el màxim d'interès. I quan diem tots no ens referim sols als dansaires, sinó a tothom que hi va col·laborar, des dels pares, els de les llums, maquillatge, vestuari, sò, etc. I, en especial, a la col·laboració de l'Armand Martínez. Tot sota la direcció del mestre del grup Francesc Miralles, que ens va demostrar que pot portar el nostre Esbart i, concretament, el

nostre Cos de Dansa, a cotes molt altes, car disposa d'uns dansaires plens de facultats que encara poden donar més de si, ja que ens van oferir un bon espectacle, ple de vistositat i color, posant de manifest la preparació i dedicació a les danses que ens van oferir.

Cal destacar la col·laboració del grup de cantaires format per Josefina Valcárcel, Montserrat Subirana, Carles Capdevila i Agusti Soler, en *La Festa de Ciutadella*, així com la col·laboració de la rondalla del mestre Mairal del Centre Aragonès, que van acompanyar en la dansa del *Bolero Valencià* i de la magnífica interpretació de la coneguda peça *Recuerdos de la Alhambra*. També cal agrair la participació d'en Sergi Peira com el cantaire de *La Dansa del Velatori*.

Finalment, volem ressaltar la tasca de recerca i coreogràfica d'en Francesc Miralles en l'estrena del *Ball de l'Os d'Andorra*, una dansa poc o gens coneguda del nostre folklore i que els dansaires ens van oferir molt dignament.

En fi, tot va estar molt bé, especialment una "Marina", alegre i lluminosa, i també "La Festa de Ciutadella", descriptiva i participativa, contrastant amb la seriositat i austeritat del "Velatori".

Per tant, cal que animem i felicitem el Cos de Dansa i el seu mestre perquè ens ofereixin moltes ballades com aquesta.

S'ha de dir que la Còpia Badalona va fer el que va poder sota la direcció de Jesús Ventura.

En un altre context, hem de fer esment de la ballada que, com a final de curs i dins de les festes de Sant Lluís, ens va oferir l'Esbart el dia 17 de juny.

Com sempre, molt bé, especialment, el "Ball de les coques", interpretat pel sempre jove i sorprenent Grup de Pares. També els més petits de la casa van fer les delícies del públic amb la seva ingenuïtat i preparació. Els altres grups, l'Infantil, el Juvenil i el Cos de Dansa, van estar bé, com és habitual en ells. Els mestres de cada grup van demostrar una vegada més que els seus dansaires van assolint un nivell de preparació que els permet oferir-nos festivals de danses dels Països Catalans plens de dignitat i ajuden a conservar les nostres tradicions i també algunes de més llunyanes, com les de Canàries.

Llàstima que l'atenció i dedicació a aquesta ballada no hagin estat les mateixes que dies abans havia meregut la del Cos de Dansa. A

vegades les actuacions, per massa repetides, es tornen rutinàries i decauen una mica. Però segur que en els propers festivals tornarem a gaudir dels bons moments als quals estem tan acostumats i esperem que en el proper butlletí us puguem fer una bona ressenya de l'estada del Cos de Dansa a Montehermoso (Cáceres).

excursionisme

Ruta de l'Alt Aragó

Una sortida extra de les nostres excursions mensuals, pensada per a relaxar la maquinària humana dels soferts habitants de la metròpoli barcelonina. El relax ha estat mental, perquè el que és fer *panxing*, res de res. Hem anat sempre escopetejats: hem pujat muntanyes, davallat torrenteres, trepitjat pedres, comptat escales i graons —que n'hi havia més que no pas ovelles— hem passat sed, calor, esgota-

ment...! Però hem mirat amb ulls esclatants les meravelles de la naturalesa i les no menys meravelles que ha construït l'Home al llarg dels segles. Ens hem omplent de l'alegria, la felicitat, el plaer de veure món.

Ens agradaria transmetre aquestes sensacions a l'amic lector. Resumirem a continuació l'itinerari.

Dia 4-6-90, Dilluns de Pasqua Granada. — Sortida matutina de Barcelona. Esmorzada pel camí. Quilòmetres per terres catalanes i aragoneses. Una vegada arribats a Barbastro, hem deixat la carretera general per a seguir la conca del riu Vero, afluent del Cinca, que dóna vida i riquesa a les terres de Pozán de Vero, Huerta de Vero, Buera, etc. El nostre punt de destí era **Alquézar**: un bell conjunt històric, artístic nacional. Hem pujat fins el més costerut turó per visitar la colegiata de Santa Maria amb el seu bonic claustre pentagonal del segle XI. Quins carrers més nets i florejats! Quin panorama sobre la vall! El riu queda encaixonat entre altes roques erosionades que revesteixen l'indret d'un aire molt pintoresc.

Bon començament!

Després de dinar a **Osca**, hem anat a visitar el castell de Loarre que fou construït sobre murs romans, per ordre del rei Sancho Rami-

rez, l'any 1071. L'entrada principal, l'escalinata i l'església dedicada a Sant Pere, són d'una gran bellesa, un exponent de l'art romànic més primitiu i genuí de l'Alt Aragó. El castell té moltes dependències molt ben conservades encara: les torres de la Reina i de l'Homenatge, les muralles i deu torretes semicirculars, finestres amb bonics capitells, l'oratori de la reina, una llar de foc, un wàter de l'època medieval, el pati d'armes, tres aljubs...

Amb pena hem abandonat el recinte i la formosa muntanya per tornar a cuita-corrents a Osca i poder visitar la catedral abans no ens tanquessin les portes. Hem arribat a temps! Valia la pena l'acalorament perquè és una magnífica joia arquitectònica.

El viatge d'Osca a Sabiñàigo ha estat esplèndid. El port de Montrepòs ens ofereix una bella panoràmica del majestuós Pirineu, avui encara cobert de blanca neu.

Bon hostatge a Sabiñàigo i quatre gotes a l'hora d'anar a dormir, que s'han endut la xafogor del dia.

Dia 5. = Després d'esmorzar hem sortit direcció **Jaca**, on hem visitat una colla de monuments romànics d'aquesta formosa ciutat. La guia, molt ben documentada, ens ha anat imbuïnt d'art i d'història. Compenetrats amb els fets pretèrits i transformats en cava-

llers medievals, defensors del Sant Grial, nous Templers del segle XX, hem anat camí de San Juan de la Peña per una carretera sinuosa que ha posat a prova l'habilitat del xofer i el coratge dels viatjants.

San Juan de la Peña és una d'aquelles belles que el visitant no oblidarà mai més: capitells, arcades, roquissar, bosc, panoràmica pirenaica, poblets, dels quals sobresurten les curioses xemeneïes espantabruixes... Magnífic! Bravo, bravíssimo!

Hem fet la tornada seguint una part de la conca del riu Gállego, el pantà de la Peña. Hem passat per Figlos i contemplat els famosos Mallos. Hem dinat a Plasencia, en un hostal rodejat de bonics camps de blat. I, ja posada la directa, hem fet quilòmetres direcció Barcelona.

Com que tots estàvem de bon humor, hem cantat i hem fet jocs. Un de molt curiós he estat el d'encertar els anys que comptàvem entre tots plegats; cinquanta set persones. Els voleu saber? Tres mil cinc-cents cinquanta-un! Déu n'hi do!

Molt satisfets i agraïts al xofer i a la guia, hem arribat sans i estalviss a la vila d'Osca.
I fins a la pròxima, si Déu ho vol.

Roda-soques

Calendari d'excursions (Curs 1990-1991)

Setembre: Papiol - Montserrat

Octubre: Prats de Lluçanès

Novembre: Sant Quintí de Mediona

Gener: Corbera - El Pesebre Vivent

Febrer: Poblet - Calçotada a Valls

Març: Esparreguera - La Passió

Abril: Amposta - Tortosa

Maig: Terres del Vallès

Juny: Tàrraga, Guisona, Artesa

Anglès, Rupit, l'Esquirol, la Gleva

*Aquesta és la passejada
final de la temporada.*

Hem sortit puntuals (un disabte de juny del 1990) de l'estació "terminis", al carrer de Campamor, davant de l'Església, tot donant el bon dia als fidels que anaven a missa de vuit i rebent llur desig d'una diada agradable. Una vegada instal·lats dalt dels dos autocars, hem començat el trajecte trajecte, direcció Giròna.

*Prenem bona assolellada
a Anglès, segona parada.*

La primera és sempre per a repostar energies: l'esmorzar.

Però, com que cadascú s'es-pavila pel seu compte, no cal pas detallar quants cafès amb llet ens hem pres. Parlem d'Anglès, un poble que ja era conegut al segle XVI. Tenia un castell, propietat dels Cabre-ra, i al seu voltant creixé la vila. D'aquella època, en res-ten pedres, cases i els carrers d'Amunt i d'Avall. Del castell, ni rastre. Diuen que la plaça Major era el pati d'armes. No hem vist cap guerrer, però sí amables i pacífics vilatans amb els quals hem conversat amicalment.

Llisquen els dos autocars per l'esplenada d'en Bas.

Voregem les Planes d'Hosto-les, Sant Feliu de Pallarols, St. Esteve d'en Bas, els Hos-tallets, i, serpentejant per una acurada carretera, entre rou-res, alzines i pins, anem enfi-ant cap al Coll de Condreu. Parlem de la Salut i del Far, que deixem una a la nostra dreta, l'altra a l'esquerra.

Per fi ambem a Rupit que és un poble molt antic.

Diuen que és el més antic del món. Sempre és una deli-cia passejar per Rupit. Cada-squí, al seu aire, s'ha esbar-riat durant una horeta.

*Es hora d'anar a dinar!
Apa, no ens fem esperar!*

A Santa Maria de Corcò- l'Esquirol, a l'hostal Vilaregut ja ens esperaven. Les taules a punt! Ben instal·lades les 110 persones —una bona colla— hem gaudit del dinar. Des-près, la Carme, en nom de la Junta del Centre Parroquial d'Horta, ha donat les gràcies, una vegada més, a totes les persones que porten la secció de Manualitats, avui dia una de les seccions més vives i actives dels Lluïsos.

A la Gieva hem arribat per fer el nostre comiat.

Una visita al Santuari de la Gieva ha estat un bon fi de festa. Hem cantat una Salve en honor de la Mare de Déu, ens hem fotografiat a la porta de l'església i, després, tots agafadets de les mans, fent rotllana, hem entonat els Adéus.

*I passí-ho bé,
fins l'any que ve.*

Roda-soques

Concursos, tertúlies i arxiu

Amb el concurs de diaposi-tives celebrat durant les fes-tes de Sant Lluís, donem per finalitzat el curs 89-90. El veredicté d'aquest XVIII Con-curs Nacional de Diapositives ha estat el següent:

Obres presentades: 231.
Obres acceptades: 231.

Premi d'honor (Col·lecció lema: Luz): Antonio Pulido (Viladecans); Primer premi (sense títol): Francisco José Tejedor Revilla (Palencia); Segon premi (sense títol): Francisco Perea Ruiz (Bada-lona); Tercer premi (títol: Lí-neas còmicas): Ulises Gámezquez (Prat de Llobregat).

Classificació social. Premi a l'obra "Molins III": Jaume Caminal i Serret.

L'acta és signada pel jurat compost per José A. Andrés, Jordi Morell i Aulús i Joan Sancho Paytoví.

Les bases per al 28è Con-curs Nacional de Fotografia que se celebrarà aquest mes de setembre, durant la Festa Major d'Horta són les se-güents

Participants: Tots els aficio-nats a la fotografia que ho desitgin.

Tema: Lliure.

Obres: Màxim de 3 obres per concursant, en blanc i negre, (s'admeten viratges totals o parcials), no premia-des en d'altres concursos.

Mida i presentació: Lliures de paper i d'imatge fotogrà-fica. Les obres es presentaran muntades damunt de cartró o cartolina de 30 x 40 cm.

Identificació: Al dors de cada obra, s'hi posarà el Lema i el Títol, i, dins d'un sobre tancat, el Lema i el nom, adreça i telèfon de l'autor i Agrupació de què formi part.

Tramesa: Al Grup Fotogrà-fic d'Horta, carrer del Vent, 10, baixos, 08031 Barcelona.

Jurat: Estarà format per tres persones de reconeguda solvència fotogràfica i el seu fall serà inapelable. Només s'atorgarà un premi per concursant.

Obres premiades: Queda-ran propietat del Grup Fotogràfic d'Horta.

El premi d'honor es conce-dirà a la millor col·lecció de tres obres i els altres premis s'atorgaran a obres indivi-duals.

En les nostres tertúlies mensuals s'han donat les següents puntuacions als tre-balls aportats:

Mes de maig:

1. Dora Serra, 104 punts;
2. Carme Ballester, 103;
3. Jaume Caminal, 97;
4. Montse Manzaneres, 95;
5. Pere Grau, 93;

6. Ernest Sitjà, 93;
7. Victor Pérez, 92;
8. Angel Pérez, 89;
9. Alba Ruiz, 88;
10. Ramon Sebastià, 88.

Mes de juny:

1. Jaume Caminal, 87 punts;
2. Ramon Sebastià, 85;
3. Miquel Marco, 84;
4. Montse Manzanares, 84;
5. Carme Ballester, 83;
6. Ernest Sitjà, 81;
7. Dora Serra, 81;
8. Josep Romero, 76;
9. Pere Grau, 76;
10. Alba Ruiz, 75.

Les obres presentades a la tertúlia són de 15 a 18 cada mes. El fet de no donar més que la puntuació dels deu primers de la llista fa que el resum anual no respongui a la realitat, ja que no són sumades les mitjanes dels 60 punts aconseguits. La classificació d'aquest curs ha donat aquest resultat:

1. Carme Ballester, 1.590 punts;
2. Ernest Sitjà, 798;
3. Dora Serra, 636;
4. Jaume Caminal, 621;
5. Miquel Marco, 618;
6. Alba Ruiz, 525;
7. Pere Grau, 520;
8. Angel Pérez, 507;
9. Gaspar Agulló, 479;
10. Ramon Sebastià, 423.

Tot aquest diguem-ne joc ens serveix per a discutir de fotografia, i aprendre a jutjar els treballs. De retruc és un estímul per a esforçar-nos a millorar la qualitat de les nostres aportacions. El mes de setembre serà el jurat del concurs nacional qui premiarà les tres obres més ben aconseguides, segons el criteri dels experts en la matèria.

El nostre arxiu fotogràfic es va enriquint, sobretot, gràcies

a l'aportació dels treballs exposats el mes de juny. El tema "Vida quotidiana d'Horta" ens ha ajudat a recollir un

aspecte molt humà de la gent del barri. Gràcies per l'aportació desinteressada dels nostres socis.

El dia 24 de juliol morí el senyor Emili Ducet, fundador de la nostra secció fotogràfica. El seu entusiasme, les seves idees i les seves relacions públiques van estimular-nos a tots els socis d'aquesta secció.

Donem el condol a la seva esposa, i als seus fills i néts. Que Déu li dongui un bon lloc a la Glòria.

manualitats

Exposició, felicitacions i projectes

L'exposició de la Secció de Manualitats, juntament amb la de Fotografia —tema: "Vida quotidiana d'Horta"—, ha estat la perla de les Festes de Sant Lluís d'enguany. Durant tota una setmana hem tingut

una afluència desacostumada de públic. Moltes felicitacions pels treballs tan ben realitzats, llances a les mestres, a les deixebles i a la Junta dels Lluisos. Total: un èxit del qual estem molt satisfets tots els socis en general. Les llistes d'antics i nous alumnes són llargues. Les places queden cobertes ja abans de començar el curs.

Esperem no defraudar ningú i que l'ambient de bona companyonia no decaigui en cap moment.

La visita especial per a la nostra Secció del Conseller de Benestar Social de la

El Sr. Antoni Comas, conseller de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya, parlant amb el nostre president, Enric Roig, i els socis matrimoni Font-Revilla

Marta Traité, delegada de zona, i Cecília Llobell, responsable de l'oficina Horta-Vilapicina, del Servei d'Orientació de Benestar Social de la Generalitat

Generalitat de Catalunya ens ha enorgullit. La seva felicitació, acompanyada d'un oferiment d'ajudar-nos en allò que

ens calgui, ens dona forces per a tirar endavant una colla de projectes.

entrevistes

per Dora Serra

Jaume Clot i Raurell

Soci núm. 23 del Centre Parroquial d'Horta, Jaume Clot i Raurell va néixer el dia 11 d'abril del 1925.

En Jaume va néixer al carrer Sant Alexandre, núm. 3, al costat de la casa pairal dels Raurell.

— L'avi Raurell tenia un bòbila —en dièiem un forn d'obra— just on ara hi ha les Vivendes del Congrés. Can Raurell era una gran casa, molt antiga, amb força extensió de terreny que arribava fins a baix, a la Riera d'Horta, avui carrer Cartellà.

— Com és que se'n diu Cartellà?

— Era el cognom del baró d'Albi, amo de can Sebastida.

— Albi és un poble de les Garrigues. Hi ha el palau renaixentista dels barons d'Albi i una església barroca.

— Doncs a Horta, hi tenia la finca de can Sebastida, la qual va parcel·lar allà pels anys 40, quan va ser regidor de l'Ajuntament. Es varen obrir diversos carrers i a la Riera d'Hor-

ta, se li donà el nom de Cartellà.

— Gràcies per l'explicació. Ja sabem alguna cosa més de la història del nostre barri. Tornem a can Raurell.

— Hi havia safarejots. S'hi feien bugades per la gent de Barcelona. Encara em sembla veure una gran olla emportada en un racó del pati, que servia per a fer el llexiu.

— Com es feia?

— Això no l'ho puc explicar detalladament perquè no ho sé. Sols recordo el final del procés: plena l'olla d'aigua —suposo— s'hi afegia una quantitat de cendra, una fulla de llorer i un grapat de sosa càustica. Es feia bullir i després hi ficaven la roba per a blanquejar-la.

— Bé, vaja, com si fos la "Kalia" de les rentadores automàtiques.

— Al setembre, en temps de la verema, jo havia anat a arreplegar raims a les quatre o cinc vinyes que l'avi tenia a les Estries d'Horta.

— Què són les Estries?

— Les rodalies del nucli antic. Del carrer Campamor cap allà, direcció est o nord, ja eren les Estries: els carrers de Salses, Canigó, Hedilla, Congrés... la carretera de la Vall d'Hebron... Hi havia vinyes per tot arreu, fins al costat del convent de les monges Carmelites, a l'actual carrer Eduard Toda.

— Prenies part en el procés de la verema?

— Sí. Collir raims, transportar-los i, després, trepitjar-los. L'avi tenia un gran celler, un cup i una premsa. Fèiem el vi per a casa i també per a coneguts i veïns. Una bona part del turó de la Peira era conreu de vinyes. A les nits, sovint sentíem cantar la puput.

— Quina va ser la teva escola?

— La primera, l'escola del Sr. Planes, al mateix carrer on vivia. Després, la dels "Hermanos de la Salle".

— Queden amics d'infantesa, socis del Centre?

— No ho sé. Bé, sí; jo anava a la Parròquia d'Horta cada festa, sempre a remolc del meu germà Josep. A la tarda, tots caps al Local a veure cinema i a menjar algun "pirulli" dels que venia en Cols.

— Vas fer la comunió a Horta?

— Tot i que anava a doctrina a Horta, vaig fer la primera comunió a la parròquia de Sant Antoni, a la qual pertanyia per la distribució de carrers. No obstant això, els records de la meua infantesa van sempre vinculats amb els Lluïsos i la parròquia d'Horta. Per exemple, tinc ben presents els meus mestres de doctrina cristiana: en Joan Martínez i en Ferran Solé.

— Amb tals mestres, segur que et van fer seguir cap als Lluïsos, a treballar.

— De primer, només hi anava d'espectador. M'agradava contemplar les competicions de frontó, que n'hi va haver moltes i ben treballades.

— I teatre?

— Vaig sortir molts anys a la Passió i als Pastorets, en papers de poca importància. No he estat mai un bon actor.

— Tanava millor la dansa?

— Sí. Vaig formar part de l'esbart dansaire fins als 35 o 36 anys. Era el ganàpia de la colla.

— Deus tenir-ne molts bons records...

— Va ser molt bonic la vegada que vàrem anar a Amélie-les-Bains i també a la de Mallorca.

— Havieu ballat als envellats d'Horta?

— Sí. I a moltes festes majors de Catalunya. Qui no recorda l'envellat de Pineda, les ballades a ple estiu i la

capbussada a la platja, en acabada l'audiència! Recordo una vegada que vam filmar una pel·lícula de danses per a regalar-la al Sr. Castells en un dels molts homenatges que se li feren. Vam ballar a l'era de can Guineueta. El fill del masover, que no recordo com es deia, ballava amb nosaltres i obtingué el permís per a fer la ballada. Tampoc no recordo qui va filmar.

— Què se n'ha fet, d'aquella pel·lícula?

— Suposo que la deuen guardar els fills del Sr. Castells. Quan la hi vàrem presentar, durant l'homenatge, es va quedar ben sorprès, ja que no s'havia assabentat de res.

— Va ser projectada als Lluïsos?

— Sí. Va ser un acte més de la Festa. Hi eren presents el mestre Campmany i el mestre Rigall.

— Ens agradaria poder-la veure. Veïem si durant les festes del proper any, que celebrarem el 125è aniversari del Centre, la podem recuperar.

— També a mi m'agradaria veure-la.

— Cal recuperar moltes coses i moltes persones, l'any vinent.

— Podeu comptar amb la meua col·laboració, encara

que pot ser molt minsa, ja que treballa encara i tota la setmana vol pel món.

— Ho tindrem present. I tornant al passat, digue'ns què més has fet en aquesta santa casa.

— Des d'escombrar la sala, treure runa i col·laborar al butlletí "Ideal", fins a ser secretari de la Junta Permanent una llarga colla d'anys, durant la presidència del doctor Casas, que fou reelegit una o dues vegades, i també amb en Joan Bonary. Recordo que fèiem unes actes llarguíssimes. Ens reunim als Lluïsos o a la parròquia, segons.

— I d'esbarjo, a part del teatre?

— Mira: cada festa, cap als Lluïsos, fessin el que fessin. Anàvem molt a ballar sardanes. Era molt famós l'aplec de Sant Cebrí cada segona Pasqua. Havia anat de camping amb la colla d'homes i xicots: els germans Lluís i Joan Homar, en Bonary, en Ferran Solé i molts d'altres. Recordo els campaments de Sant Joan de les Abadesses, Vidrà, Sant Llorenç dels Morunys, Vilanova de la Roca... També visitàvem els Leprosos i organitzàvem vetllades.

— I caminades?

— Això era molt normal. Sovint pujàvem al Tibidabo, sempre pel dret. Mai no se'ns acudí d'agafar ni tranvies ni tunculars. A peu, que és més sa!

— I ara, què fas?

— Mira, quan les nenes eren menudes, vàrem començar a fer com la majoria: al cotxe i la caseta a fora. A poc a poc ens oblidàrem dels Lluïsos. Ara que les noies són grans, continuem els viatges la dona i jo i tenint cura de la casa de Riells del Fai. Viure en un pis és com estar engabiat. Cal aixecar el vol un cop a la setmana.

— Però... i els Lluïsos, què?

— Si alguna vegada vinc, ja no trobo ningú de la meua colla i no tinc ambient. Les

filles estan vinculades a Sant Marcel. Què podem fer, la dona i jo? Quina oferta hi ha per a nosaltres, al Lluïsos?

— Són els mateixos socis els que s'han d'organitzar. Si vens a fer el vermut, vina amb altres companys, sigues tu qui et facis la colla, tal com feies de jove. D'activitats, als Lluïsos, n'hi ha tantes com sempre. Potser són diferents. Les han organitzades altres persones. Abans ens aglutinava el teatre — a tots aquells a qui agradava l'espectacle, que no eren pas tots —, ara preferim la televisió, el cotxe i l'apartament. Ni tele ni caseta no poden ser oferta del Centre,

però pel que fa a cotxe, fem excursions amb autocar cada mes. Les portes són obertes per acollir a tothom. Sovint organitzem sopars. De teatre, n'hi ha encara; és d'una altra mena i manera, però n'hi ha. De ballets, són més gent ara que en la teva joventut. Tenim jugadors de tennis de taula, que fan competicions quasi setmanalment a les que poden assistir els socis que ho desitgin. Tenim esportistes de futbol sala, que tenen un parell d'espectadors regularment, però estarien molt contents de ser aclamats pels "hinchas". Fem exposicions, fem curssets culturals, fem

classes de català, de castellà, de tota mena de treballs manuals i artístics... Què més voleu?

— Potser tens raó. Però, mira, hem passat una colla d'anys fent vida familiar i ens hem acostumat a una rutina que ara es fa difícil de canviar. No obstant això, sóc soci i em sento membre d'aquesta societat. M'agrada rebre el butlletí i assabentar-me del que passa als Lluïsos. Estic agraït que m'hagis donat l'oportunitat de ser l'entrevistat del mes.

— I jo estic contenta d'haver pogut presentar una oferta.

Dora Serra

teatre

Articles, plans, novetats

Comencem la temporada 90/91. Una temporada que no sabem què ens portarà, ni si tindrà un final feliç com la passada. El cert és que tenim idees, idees que en el seu moment sorgiran a la llum. Ara només us podem comunicar el següent:

Durant la temporada hi haurà quatre butlletins del C.P.H., en els quals participarem. Aquesta temporada inaugurarem una nova manera de presentar els nostres escrits.

L'article d'aquest butlletí, el de la Festa Major, tractarà sobre informacions, canvis, etc., de la nostra secció.

A l'article corresponent al mes de Nadal parlarem de la peça dramàtica que representarem per les mateixes dates, i la vida i miracles del seu autor.

En el tercer butlletí, el de març de 1991, el nostre article parlarà dels espectacles en general i de la filosofia que desenvolupa el Grup sobre la seva visió de les peces teatrals i la manera de treballar, car canvia segons les

necessitats del personal.

I l'últim article, al butlletí de la Festa de Sant Lluís, serà com el segon. Hi parlarem de la peça teatral a estrenar i la presència en aquest món del seu autor.

Amb aquesta informació obrim aquest article. A més, us hem de dir que continuarem amb el mateix nombre d'actuacions: tres el Grup Infantil i dues els Juvenils i els Adults. A més a més, aquests actuaran a les presons de Wad-Ras i la Trinitat.

Una altra informació és que Erènia Font deixa de dirigir el Grup Infantil. Ara el dirigiran conjuntament Jaume Font i Cristina Garcia, actriu que s'ha format al Grup Juvenil i que actualment forma part del Grup d'Adults. Ha fet un cursset d'interpretació al Col·legi de Teatre i té molta empenta, il·lusions i ganes per dirigir.

Erènia Font

Una crítica constructiva

Quan fullejo el Butlletí del C.P. d'Horta, sempre espero trobar-hi, com en temps pretèrits trobava a l'*Ideal*, la crítica de la darrera obra de teatre. Però... de grup teatral, en tenim, i, de comèdia, se'n fa de tard en tard! Falta el crític que durant quinze o vint anys va anar ressenyant les bones i dolentes actual-

cions dels afeccionats de la Casa.

M'he dit: "I per què no faig jo mateix la crítica? No en sóc professional, però bé sé opinar! Val més poc que res!"

Com que ningú no m'ho priva, faré la crítica.

OBRA: L'obra presentada aquestes Festes de Sant Lluís és **La Nas**, de Josep M. Benet i Jornet. Una obra ben escrita, ben tramada, però potser pensada per a la televisió més que per a un escenari teatral. Tantes seqüències curtes i tants canvis de decorat són una molèstia per a l'espectador.

Admiro la valentia d'aquests jovenets que s'atreveixen a actuar davant d'una sala gairebé buida... 40, 50 espectadors... són molts pocs espectador per als

Lluïsos d'Horta. Un actor, sense l'estímul del públic, és una mica com l'escalador sense cordes ni pioletes.

DIRECCIÓ: En Marc Anton té bones dots de director. Sap treure partit d'un gran escenari amb un mínim de recursos. Sap col·locar els personatges i fer-los moure amb harmonia i gran naturalitat.

INTERPRETACIÓ: Dani Andreu (Jové): Correcte i bona dicció.

Jaume Font (Arbemet): Segur, i molt bona dicció. Núria Diez (Càndia): Un paper difícil, que hem seguit amb interès. Correcta interpretació.

Alex Pallarès (Dan): Bona presència, però dicció super-ràpida que es feia difícil d'entendre.

Erènia Font (Sacha): Molt segura, gest correcte i dicció clara. Cal vigilar l'entonació: passa bruscament de la normalitat a l'enutjament.

Cristina Garcia (Jana): Molt bona interpretació, però dicció massa ràpida. No dona temps a l'espectador d'assimilar el significat de les paraules. Si el públic perd el fil, com podrà entendre l'obra?

Lluïms - so - vestuari: Correctes.

Anim, amics! Que no s'apagui la petita flama de la secció de teatre!

Un-soci-que-hi-és-sempre.

medicina

L'al·lèrgia

Tothom ha sentit parlar algun cop de l'al·lèrgia, però... què és?

És una reacció de l'organisme en contra d'algun factor extern: el cos es fa sensible a alguna cosa i quan entra en contacte amb ella reacciona d'una forma més o menys exagerada, segons el cas.

Hi ha molts factors que poden produir-nos al·lèrgia, així com ara la pols, el pol·len, els acars de la pols (que són un aràcnids microscòpics que viuen en la pols), els medica-

ments, els detergents, els colorants, els cosmètics, etc., i coses tant quotidianes i senzilles com els mateixos aliments o la calor o fins i tot l'aigua (en algunes persones pot produir petites reaccions d'urticària molt lleu després de banyar-se).

Existeix una influència molt gran de l'herència: uns pares al·lèrgics és ben segur que tindran fills amb algun tipus d'al·lèrgia.

Les èpoques de l'any en què és més freqüent trobar processos al·lèrgics són la primavera i la tardor, ja que una de les al·lèrgies més freqüents és al pol·len, i aquestes són les èpoques de més pol·linització. Hi ha moltes maneres de manifestar-se l'al·lèrgia: respiració amb accessos d'asma; conjuntivitis (ulls vermellosos i plorosos);

rinitis (nas amb molta mucositat aquosa); erupcions a la pell, picors, inflor als llavis, a la cara, a les mans...

El tractament depèn, en cada cas, del tipus d'al·lèrgia. Quan se sap segur què li produeix al·lèrgia, es poden fabricar vacunes per anar immunitzant una persona i fer que cada cop reaccioni d'una manera més lleu al factor al qual té al·lèrgia.

De vegades són moltes coses les que donen al·lèrgia o bé no es troba exactament a què se'n té, i només es pot fer un tractament simptomàtic; és a dir, calmar els símptomes en el moment de l'accés.

Altres vegades es tracta d'una cosa molt concreta i simplement es pot tractar evitant-ne el contacte.

Dra. F. Ferré

records d'altres temps

per Pere Solé

Capítol XXVI

Mossèn Josep Tintó i Alegret

Mossèn Josep Tintó i Alegret, nascut el 1911, fou nomenat vicari-coadjutor de Sant Joan d'Horta la primavera del 1941.

Amb un acte senzill celebrat al local del carrer de la Rectoria, s'acomiadà mossèn Josep Codinac i ens presentà mossèn Josep Tintó. He de confessar, amb penediment, que rebérem el nou vicari amb prevenció; l'aplaudírem per donar-li ànims, però sense convicció. Veient-lo tan seriós, bon xic inexpressiu, al costat de la jovialitat, la simpatia abassegadora i l'etern somriure als llavis de mossèn Codinac, ens temíem que hi haviem perdut un bon tros amb el canvi.

Però... que n'anàvem, d'equívocats! El millor que va fer mossèn Miquel Pujol per al Centre en tota la seva llarga estada a Horta, va ser delegar el càrrec de consiliari en mossèn Tintó. A la primera reunió de la junta directiva, ell ja era al peu del canó. Ens sorprengué la rapidesa amb què anava assimilant el funcionament de tot, i, al cap de poc temps, ja ens meravellàvem amb els seus consells, tan encertats com meditats, a l'ensem que treballava con un més de nosaltres en les

feines pròpies de la directiva i procurava que es portessin a bon terme quantes idees il·luminoses es suggerien, despertant-nos si ens adormíem i fent-nos tresscar quan teníem mandra; i sempre amb diplomàcia i bon humor.

A ell es deuen més que a ningú les grans millores introduïdes en el Centre del 1941 al 1944: importantíssimes obres de reconstrucció, noces de diamant, "La Passió"... i la revista "Ideal", nascuda sota la seva inspiració i impuls, la vida de la qual es perllongà per espai de 23 anys. En paraules del bon amic Desideri Díez, la revista "Ideal" és un pou inestimable d'informació de cara a la història d'Horta.

Un dia d'agost del 44, mossèn Tintó fou nomenat vicari de la parròquia de Nostre Senyora de Betlem, de la nostra ciutat. La notícia, encara que prevista i esperada, ens dolgué com si ens haguéssim quedat orfes. L'amic Toni Caminal, en nom de la Joventut d'Acció Catòlica, de la qual també era consiliari mossèn Josep —i a fe que s'hi conegué—, escrivia en el núm. 9 d'"Ideal" —en castellà, perquè llavors ningú no s'atrevia a fer-ho en català— un article de comitat del qual copio els següents fragments:

"Después de cuatro años de lucha constante y abnegada en este frente de Horta, nuestro Consiliario Mn. Josep Tintó ha sido designado para ocupar un

cargo en la Parroquia de Belén (...). Las primeras palabras que nos dirigió a su llegada fueron que nos haría trabajar mucho. (...) Han transcurrido cuatro años y ha cumplido su promesa: nos ha hecho trabajar y a veces mucho. (...) Todos sabemos que cuando el desaliento nos aturdió, con una visita a Mn. Josep, con una inyección de optimismo de las suyas, volviamos a quedar rejuvenecidos. Estaba formado en la escuela del incansable apóstol i mártir Dr. Guardiet, habiéndose compeñado en absoluto con él, en sus tres años de actuación a su lado, como vicario de Rubí. (...) Su preocupación constante ha sido la de sentar una base sólida en la juventud: Piedad y Estudio. Por esto hemos tenido aquellos cursillos sobre la Persona de Jesucristo, sobre el Espíritu Santo, la Pureza, etc., y en la vida de Piedad todos recordamos aquellos "Domingos Eucarísticos", con vela al Santísimo expuesto hasta la función de la tarde... Los días de retiro... Las campañas Pro Ejercicios Espirituales que tan excelentes frutos han dado entre nuestra juventud masculina y femenina... En fin, en todo lo que en este período hemos hecho, se ve el sello, la mano de Mn. Josep."

I de manera semblant l'acomiadava en Josep Clot, en nom dels aspirants d'Acció Catòlica.

Mentre s'estigué a Betlem, mossèn Josep s'hostatjà en una petita pensió del carrer Doctor Dou. Com que, la tardor del 47, un sevidor treballà per aquells bars, vaig dinar amb ell a la pensió cosa d'un parell de mesos, i això féu que la nostra amistat s'enfortís encara més, a l'ensem que la meva admiració pel sacerdot. Va ser llavors que mossèn Josep ens va escriure la intro-

Un grup del Centre Parroquial d'Horta visita —l'any 1949— mossèn Josep Tintó, a la seva parròquia de Santa Quitèria de Vilanova de la Roca

ducció del "Llibre d'Or de la Passió". (Alguns fragments de dita introducció foren citats en els **Records d'altres temps** del núm. 11 d'aquest Butlletí.)

Pel setembre de 1948 prenia possessió, com a rector, de la parròquia de Vilanova de la Roca, amb residència a l'antic santuari de Santa Quitèria, encimbellat en plena muntanya, en un lloc privilegiat amb panoràmica excepcional sobre el Vallès Oriental. A la presa de possessió hi

assistí una nombrosa representació del nostre Centre, que portà al sacerdot amic i admirat, en un dia tan senyalat per a ell, una mostra fefaent d'agraïment i estimació per a qui fou, durant tres anys llargs, el màxim propulsor de la vida del Centre. I fou l'inici de periòdiques visites de grups de casa nostra mentre s'estigué a Santa Quitèria.

El primer any de ser a Vilanova ja se'ns presentà a veure "La Passió" amb dos autocars curulls de vilanovins, i la visita, amb un o dos autocars,

ja no fallà mentre visqué el drama sacre.

Del 3 al 7 de juliol del 1949 el Centre instal·là el seu campament a l'ombrejada i deliciosa Font de Sant Jordi, a poca distància del santuari, gràcies a la intervenció personal de mossèn Josep, qui ens donà tota classe de facilitats. Per cert que una nit de tempesta haguérem d'abandonar el campament i refugiar-nos a la rectoria.

El 5 de març del 50 mossèn Josep inaugurava el Centre Parroquial de Vilanova de la Roca. El nostre Centre hi col·laborà amb una representació teatral.

El dia 2 de setembre de 1955 contraguérem matrimoni en aquell santuari el meu germà Ferran i la Dora, oficiant mossèn Josep, que ens emocionà amb una plàtica tan ben estudiada com adequada a l'excepcionalitat del cas, tota vegada que hi assistien els quatre fillets del primer matrimoni, d'edats compreses entre els quatre i els catorze anys.

Nomenat rector de Caldes de Montbui, l'any 1958, ens era impossible passar pel poble sense fer-li la visiteta, i ell continuava amb l'autocar de "La Passió", ara amb fèl·ligresos de Caldes. Posteriorment, ja als anys 70, fou destinat a la parròquia del Clot de la nostra ciutat. Des de qualsevol dels seus destins, ell no fallava, sempre que li era possible, al funeral d'un amic o d'un familiar de persona amiga; però també venia per motius més alegres, com el centenari del Centre, o com el dia 16 d'abril del 1976, que digué missa a les dependències del Centre, amb motiu de

les noces d'argent de la parella Piqué-Ferran. I des del Clot s'escapava sovint per compartir la taula i recordar temps passats amb alguna família amiga.

Però el 28 de juny del 1977 acabava tota activitat, lliurant la seva ànima a Déu a l'edat de seixanta-sis anys. Ens deixava un amic estimadíssim, i un consiliari d'excepció.

Va passar com un llampec —tres anys no són res—, però la seva llum ens il·luminà per molt de temps, i el seu record perdurarà per sempre. Al Cel sigui.

Pere Solé (soci núm. 1)

futbol-sala

Aquest any, sí!

Futbol Sala Masculí: El passat diumenge 17 de juny de 1990, tingueren lloc a les instal·lacions dels Tennis Horta, les "dotze hores de l'esport" organitzades per la Coordinadora d'Entitats d'Horta.

Com cada any, la "troupe" del Centre Parroquial fou dirigida per en Xavier Solé, vocal de la secció Futbol Sala.

Aquest any, sí! Aquest any, per primera vegada a la història, hem quedat campions de la classificació general.

Han participat, per part del C.P.H.:

Futbol-sala: Pere Solé / Roger Serra / Antoni Trinidad / Fructuós Garcia / Francesc Cardener / Antoni Mesa / Jordi Llinares.

Botifarra: Xavier Solé / Florià Moreno.

Dòmino: Jaume Font / Carles Marxiran / Jordi Nerin / Eduard Pros.

Tennis: Josep Mora / Daniel Blanes / Roger Guarch.

Tennis-Taula: Florenci Grau / Jordi Sousa / Josep Cambron.

Frontennis: Francesc Valenzuela / Sergi Valenzuela.

Petanca: Manuel Garcia / Miquel Petit / Ramon Sacasas.

— ooo —

Aprofitem per comunicar-vos que, durant els dies de la Festa Major d'Horta, hi tornarà a haver un torneig inter-entitats, en el qual podem participar.

Fem una crida al jovent del Centre perquè hi col·labori, prenent part activa o fent d'espectadors i animadors.

Pere Solé i Serra

Futbol Sala Femení: Enguany hem participat en el torneig organitzats per "Geminis", i hem obtingut brillants resultats, ja que, al torneig de lliga, de deu equips la nostra secció aconseguí un magnífic tercer lloc, i al torneig de copa, el quart lloc.

Cal tenir en compte que l'equip d'aquest any és pràcticament nou i és format amb jugadores que han estat juntes per primera vegada.

L'equip el componen: Gemma, Glòria, Neus, Lourdes, Cristina, Sònia I, Marta, Gemma, Sònia II i Montse. A més a més, hi ha hagut la col·laboració d'Isabel, i d'unes quantes persones més, a les quals agraïm la seva desinteressada ajuda.

De cara a la pròxima temporada, continuarem al Torneig Geminis, tot esperant millorar tant com sigui possible la classificació de la temporada passada.

Futbol Sala Juvenil: L'equip juvenil, entrenat per Alfons Giménez, ha jugat la temporada 89-90 a la lliga del Consell d'Esport de Barcelona (cat. Juvenil) i ha fet un gran paper, en quedar classificat en tercer lloc tant en la lliga com en la copa.

Futbol Sala Senior: Els "carrosses" de la secció són els que més partits juguen cada temporada (aquesta passada, pels volts de 45), però són els qui pitjor classificats queden; a la primera fase ho varen fer força bé i aconseguiren jugar la segona fase en el grup dels millors... per acabar els avantpenúltims.

Al moment d'escriure aquestes ratlles encara no ha començat el torneig de Copa, però les il·lusions pel futbol ja han deixat el seu lloc a les vacances d'estiu.

Quan aquest Butlletí vegi la llum, encara no haurà començat la temporada al Meiland

(Salesians), però nosaltres ja la ballarem al torneig Inter-Entitats d'Horta, on esperem fer altra vegada un bon paper en el global d'activitats.

escoltisme

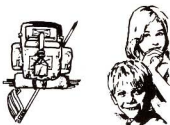
Montserrat, Canigó i jocs

Pujada a Montserrat: La idea va sortir d'uns nois/es de 14 a 16 anys, els Pioners/Caravel·les, que, amb la seva valentia i ganes de fer coses, van tirar endavant tot un projecte per al barri d'Horta. Durant 8 setmanes van dedicar-se a fer cartells, preparar pressupostos, fer la ruta a seguir (damunt del mapa i "sobre el terreny"), parlar amb companyies d'autobusos i confeccionar els recordatoris.

La pujada va ser tot un èxit, però hi hagué poca participació del barri. Tothom va arribar a Montserrat i amb ganes de repetir. Els més petits, els Llops/Daines (8/11 anys), van preparar un piscofabris per a l'arribada, que estava perfecte. Sols volem recordar que els nostres nois estan disposats a tornar a pujar-hi l'any que ve. Prepareu les cames, perquè es repetirà!

Volem donar les gràcies a la gent que voluntàriament ens ha ajudat a portar aquesta tasca endavant. També l'esperem l'any proper!

La flama del Canigó: Aquest any podem dir que hem reinstaurat la tradicional Flama del Canigó al barri d'Horta. Després de posar cartells per tot el barri i d'anar per tots els carrers d'Horta amb equip de megafonia (cedit gentilmente per l'Associació de Veïns) per anunciar l'arribada de la Flama, l'Agrupament Escolta Sir Alexander Fleming va anar al barri de Port de Barcelona (zona franca) a recollir-hi la Flama. Corrent per torns, i del Llop/Daina més petit (el Blai) fins al Truc més iaio (la Maria), vam arribar a la plaça d'Eivissa a les 21.10 hores (hora prevista d'arribada), i ens va llegir el manifest de les festes la Sra. Maria Franque-

sa, membre de la Junta del Centre Parroquial d'Horta.

Tot seguit va començar el correfooc a càrrec de la Colla Infernal de Naves. I a les 21.45 va arribar al carrer Campoamor cantonada Rembrandt, l'esperada flama i, com a la resta dels Països Catalans, la foguera de Sant Joan va ser encesa a les 22.00 hores en punt, amb l'esclat de la traca final que donava per finalitzada la festa. Acte seguit, i a la llum de la foguera, es va repartir coca de Sant Joan i suc de fruita per agafar forces pel Sant Joan de 1991.

Jocs de taula: La nostra unitat de Truc (noies/noies de 17/19 anys), van organitzar uns jocs de taula al C.P.H. amb ocasió de les Festes de Sant Lluís.

El ventall de jocs va ser prou ampli: Escacs (anul·lat per falta d'inscripcions) / Futbolí / Parxis / Dòmino / Billar / Butifarra.

Cal fer constar que la participació dels socis del C.P. va ser molt bona, amb l'excepció dels escacs. Finalment, es va fer l'entrega dels premis el dissabte dia 30 de juny, i es van donar per acabats els Jocs.

